

สารบัญ

2

ส่วนที่ 1

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงของ จังหวัดเชียงราย

15

ส่วนที่ 2

อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว
ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
เมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

23

ส่วนที่ 3

เส้นทางท่องเที่ยว

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์

“เชียงของ..เมืองแห่งความสุขท่ามกลางความหลากหลายทางด้าน
วัฒนธรรมของชาติพันธุ์สองฝั่งโขง”

พันธกิจ

1. การธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิตด้านนา ความ
หลากหลายทางชาติพันธุ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของเมืองเชียงของ
2. พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวภายใต้
แนวคิดหลัก “เชียงของ..เมืองแห่งความสุขท่ามกลางความหลากหลาย
วัฒนธรรมชาติพันธุ์สองฝั่งโขง”
3. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และทุนทางสังคมในการ
บริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่ธำรงรักษา อนุรักษ์ พัฒนาวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นด้านนา
ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของเมืองเชียงของ
2. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมและสร้างมูลค่าจาก
กิจกรรมการท่องเที่ยวในความเป็นอัตลักษณ์เชียงของเพื่อต้อนรับ
นักท่องเที่ยวทุกระดับในทุกมิติและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพและเชื่อมโยงทุนทางสังคมสองฝั่งโขงมาใช้
ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการส่งเสริมและพัฒนาการ
ท่องเที่ยวให้เป็นฐานเศรษฐกิจหลักที่มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการ
ท่องเที่ยว

เป้าหมาย

1. สร้างเมืองเชิงของในรูปแบบ “เชิงของ..เมืองแห่งความสุขท่ามกลางความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมของชาติพันธุ์สองฝั่งโขง” ให้เป็นที่รู้จัก และน่าสนใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ชาวต่างชาติ
2. ชุมชนและองค์กรภาคสังคมในท้องถิ่น สามารถธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิตพื้นฟู และสืบสานจารีต ประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นของตนให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนท่ามกลางการพัฒนาเศรษฐกิจและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
3. สร้างและเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และสามารถนำไปต่อยอดสู่การเป็นมาตรฐานที่ยอมรับได้

เป้าประสงค์

1. สร้างภาพลักษณ์จากเชิงของที่เป็นเมืองหลากหลายทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์ให้เป็นเมืองแห่งการพักผ่อน
2. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่
 - ตัวชี้วัดความสำเร็จ
 1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้มาเยือนเยือน
 2. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและการเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
 - 3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นถิ่นฐาน ความหลากหลายทางชาติพันธุ์และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมือง
เชียงใหม่

กลยุทธการพัฒนา

1. การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อทำให้เกิดการเข้าถึงและความเป็นระเบียบ ตลอดจนดูแลความเรียบร้อยและความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์

2. การจัดวาง (Setting) สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ สร้าง landmark ที่และทำปாயที่เป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของเชียงใหม่

3. การอนุรักษ์วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ผ่านกิจกรรมท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์ให้มีความโดดเด่นและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

กลยุทธการพัฒนา

1. การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์ให้มีความโดดเด่น

2. การเพิ่มมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ให้เกิดรายได้

3. การเพิ่มประสิทธิภาพทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และทุนทางสังคมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

กลยุทธ์การพัฒนา

1. การเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานบริการของบุคลากรในการบริการการท่องเที่ยว
2. พัฒนาทุนทางสังคมให้เกิดองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงองค์รวม

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอำเภอเชียงของ

วิสัยทัศน์

“ เชียงของ..เมืองแห่งความสุขท่ามกลางความหลากหลายวัฒนธรรมชาติพันธุ์สองฝั่งโขง ”

พันธกิจ

1. การธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม วิถีชีวิตล้ำค่า ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของเมืองเชียงของ
2. พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดหลัก
“ เชียงของ..เมืองแห่งความสุขท่ามกลางความหลากหลายวัฒนธรรมชาติพันธุ์สองฝั่งโขง ”
3. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และทุนทางสังคมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์และภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การดำรงไว้ซึ่งสภาพสังคมทางวัฒนธรรมของเมืองเชียงของ

ภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
1.การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาเข้าสู่สังคม เป็นระเบียบ ดมอดจกนดูแล ความเรียบร้อยและความ สะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นอัตลักษณ์	1.การพัฒนาปรับปรุงแหล่งทางท่องเที่ยว เขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจใหม่เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นอนุรักษ์	ทต.สถาน ทต.ศรีดอนชัย ทต.เวียงเชียงของ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ
	2.พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของเมือง	ทต.สถาน ทต.ศรีดอนชัย ทต.เวียงเชียงของ ทต.เวียง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ
	3.พัฒนาสู่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอย่าง ทั่วถึง	ทุกพื้นที่	อำเภอเชียงของ

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
2.การจัดวาง (Settling) สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ สร้าง Landmark ที่ และทำป้ายที่เป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของเชียงใหม่	1.การพัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวเพื่อการ Zoning และแหล่งท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	อำเภอเชียงของ
	2.การสร้างป้ายบอกทางเส้นทางที่เป็นเอกลักษณ์และศาลา	ทุกพื้นที่	อำเภอเชียงของ
	3.การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	อำเภอเชียงของ
	4.การสร้าง Landmark ประจําเมืองเชียงของ	ทต.สถาน ทต.ศรีดอนชัย	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัตเชียงราย
3.การอนุรักษ์วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเมืองเชียงของ ผ่านกิจกรรมท่องเที่ยวที่	1.ส่งเสริมการรวบรวมองค์ความรู้และสร้างกิจกรรมท่องเที่ยว “Chiang Khong” : The City of Happiness among the Cultures Diversity of Ethnic Groups	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัตเชียงราย อำเภอเชียงของ

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน	along the Mekong River. หรือ “เสียงของเสียงแห่งความสูงท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์สองฝั่งโขง”		
	2. การส่งเสริมการเชื่อมโยงวิถีชีวิตชุมชนเสียงชายแดน และประเทศเพื่อนบ้าน	ทต. สถานี ทต. คริตติพงษ์ ทต. เวียงเชียงของ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ สำนักงานตำรวจนครบาล เชียงใหม่
	3. การส่งเสริมการใช้หลักวัฒนธรรมน้ำ การท่องเที่ยว	ทต. ศรีง ทต. สถานี ทต. ห้วยไผ่	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เชียงราย อำเภอเชียงของ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีความโดดเด่นและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธวิธียุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
1. การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีความโดดเด่น	1. การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนเพื่อการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	ทต. ๘ ตำบล ทต. ศรีดอนชัย ทต. เวียงเวียงของ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเวียงของ กรมเจ้าท่า
	2. การส่งเสริมอัตลักษณ์ของเวียงของให้เป็นที่รู้จักทั้งพื้นที่ท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเวียงของ
	3. การพัฒนาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเวียงของ

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนรวม
2. การเพิ่มมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยวและกิจการการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ให้เกิดขึ้นได้	1. การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์เพื่อเพิ่มมูลค่า	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ
	2. การพัฒนากิจการรวมเชื่อมโยงประเพณีวัฒนธรรมชาติพันธุ์สองฝั่งโขง	ทต. ฝาง ทต. ศรีดอนชัย ทต. เวียงเชียงของ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ
3. การเพิ่มประสิทธิภาพทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวและกิจการการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง	1. การส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	ทต. ฝาง ทต. ศรีดอนชัย ทต. เวียงเชียงของ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ
	2. การส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนรวม
	3.การสร้างเครือข่ายศูนย์ข้อมูลการ ท่องเที่ยวผ่านระบบดิจิทัลหรือแอปพลิเคชั่น	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และบุคลากรจัดการท่องเที่ยว

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนรวม
1.การเพิ่มขีดความสามารถ และการยกระดับคุณภาพและ มาตรฐานบริการตลาด ในการบริการ ท่องเที่ยว	1.การส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ในด้าน มาตรฐานต่างประเทศและการให้บริการ นักท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย

กลยุทธการพัฒน	แนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนรวม
	2. การเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกร เกี่ยวในพื้นที่	ทุกพื้นที่	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
	3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยนำทุน ทางสังคมมาใช้ในการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย

กลยุทธการพัฒนา	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
2.พัฒนาทุนทางสังคมให้ เกิดองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านอัตลักษณ์ของแหล่ง ท่องเที่ยว และภูมิปัญญา ท้องถิ่นในเชิงองค์รวม	1.การพัฒนาทุนทางสังคมให้สามารถ นำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางกิจกรรมการ ท่องเที่ยว 2.การส่งเสริมประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม ร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	ทุกพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย

กลยุทธการพัฒน	แนวทางการพัฒนาภาคยุทธในยุทธศาสตร์	พื้นที่	หน่วยงานที่มีส่วนร่วม
	3. การส่งเสริมการเชื่อมโยงโดยการนำ ขุมทางสังคมของสองฝั่งโขงมาพัฒนาการ ท่องเที่ยว	ขุนพื้นที่	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย อำเภอเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย

อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย

1. หลวงพ่อเพชร จากคำขวัญประจำอำเภอ เชียงของที่ว่า “หลวงพ่อกู่เมือง ลือเลื่องปลาปืกหาดไคร้ แหล่งผ้าทอน้ำไหล ประตูลิหม่อินโตจีน” ประกอบกับการ สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สิ่ง ศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองเชียงของที่นักท่องเที่ยวเมื่อได้มาเยือนเมืองเชียงของแล้ว ต้องไปกราบสักการบูชาเพื่อเป็นสิริมงคลคือ “หลวงพ่อกู่เมือง” ซึ่งประดิษฐาน ไว้ ณ วัดศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เรียกได้ว่าเป็นพระ คู่บ้านคู่เมืองเชียงของและเป็นศูนย์รวมใจของคนเชียงของ

2. ปลาปืก แม้ว่าปรากฏการณ์จับปลาปืกใน แม่น้ำโขงที่เชียงของได้สิ้นสุดลงเมื่อปี พ.ศ. 2549 ตามโครงการส่งมอบมองปลาปืกของชมรมปลา ปืกบ้านหาดไคร้แก่สหภาพสากลว่าด้วยการ อนุรักษ์ เนื่องจากจำนวนปลาปืกที่จับได้มีจำนวน ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนสถานภาพของปลาปืกใน ขณะนั้นตกอยู่ในสถานะของปลาที่ใกล้สูญพันธุ์ อันมีสาเหตุสำคัญสอง ประการคือ การล่าปลาปืกจากพยานปลาปืกที่ไม่มีระบบหรือกลไกในการ ควบคุมและสภาพแวดล้อมของแม่น้ำโขงที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้โครงการพัฒนา ร่องน้ำเพื่อการเดินเรือเชิงพาณิชย์หรือ “โครงการระเบิดแก่ง” และ โครงการสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ทางตอนบนของแม่น้ำโขง การจับปลาปืกจึง ได้จางหายไปพร้อมกับกระแสของการอนุรักษ์ คงเหลือไว้แต่พิธีบวงสรวงเจ้า พ่อปลาปืก อย่างไรก็ตาม ปลาปืกยังคงเป็นอัตลักษณ์ของเชียงของ โดยเฉพาะในเชิงการท่องเที่ยว เชียงของเป็นแหล่งแพร่พันธุ์ปลาปืกแห่ง แรกของโลก (*The First Place in the World Reproduction of Giant Catfish*)

ปลาปักเป้าเป็นปลาน้ำจืดที่ไม่มีเกล็ดหรือปลาหนังที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เมื่อกล่าวถึงชื่อของหลายคนยังคงนึกถึงปลาปักเป้า ที่เป็นแหล่งกำเนิดของ ปลาปักเป้าที่มีการกระจายอยู่ทั่วประเทศ ลักษณะพิเศษของปลาปักเป้นอกจากจะเป็นปลาที่มีขนาดใหญ่แล้ว ปลาปักเป้าได้รับฉายาว่า “ราชินีแห่งแม่น้ำโขง” และมีอีกชื่อเรียกหนึ่งว่า “ไตรราช” ขณะที่ชาวจีนจะเรียกว่า “ปลาขงเบ้ง” เนื่องจากมีปรัมปราเล่าว่า “ขงเบ้งเมื่อครั้งยกทัพมาทำศึกในภาคใต้ของจีน นั้นได้เกิดเสบียงอาหารขาดแคลน จึงอธิษฐานแล้วโยนลูกเขียงลงในน้ำ กลายเป็นปลาขนาดใหญ่ หรือที่รู้จักในชื่อว่า ปลาปักเป้าเพื่อเป็นเสบียงของ กองทัพ” ที่ผ่านมามันจะไม่มีมีการจับปลาปักเป้าในแม่น้ำโขง อำเภอเชียงของ แต่เรื่องราวของปลาปักเป้ายังคงผูกติดกับพื้นที่เชียงของอย่างแนบแน่นในเชิง สัญลักษณ์ เห็นได้จากการสร้างพิพิธภัณฑ์ปลาปักเป้าบริเวณหาดไคร้ ซึ่งเป็นพื้นที่การจับปลาปักเป้ามาแต่อดีต ประกอบกับการทำพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อปลาปักเป้าที่จัดขึ้นในทุก ๆ ปี

3. เมืองค้าขายชายแดน ลักษณะทางภูมิศาสตร์เมืองเชียงของที่มีลักษณะเฉพาะได้ถูกถ่ายทอดผ่านคำขวัญประจำอำเภอเชียงของซึ่งแต่เดิมคือ “เชียงของ ท่องแดนลาว ด้วงสวนส้ม ชมปลาปิก” และมีการเปลี่ยนคำขวัญประจำอำเภอเชียงของใหม่คือ “หลวงพ่อเพชรคู่เมือง ลือเลื่องปลาปิกหาดไคร้ แหล่งผ้าทอน้ำไหล ประดู่ใหม่อินโดจีน” ประเด็นที่น่าสนใจคือคำว่า “ท่องแดนลาว” และ “ประดู่ใหม่อินโดจีน” ซึ่งล้วนบ่งชี้ถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ของเมืองเชียงของได้เป็นอย่างดีในฐานะของการเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญ

4. การเก็บเกี่ยวหรือการจากไกล

หนึ่งในวิถีชีวิตของชาวเชียงของที่สร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวที่พบเห็น การจากไกลแม่น้ำโขง และปลาปิก มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบหรือเรียกว่า “ระบบนิเวศน์” แม่น้ำโขงเป็นที่แหล่งอาหารและที่อาศัยของปลาปิกรวมถึงสัตว์น้ำอื่น ๆ ขณะเดียวกันสัตว์น้ำ

ไท่เกี๊ยะเป็นอาหารของปลาปัก ซึ่งในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ของทุกปีจะเป็นช่วงฤดูของการจากไท่ ชาวบ้านที่อยู่อาศัยบริเวณแม่น้ำโขง อำเภอเชียงทอง จะพากันลงไปเก็บสาหร่ายไท่ (สาหร่ายน้ำจืดที่เกิดในแม่น้ำโขงเป็นชื่อเรียกของคนในพื้นที่) โดยจะนำมาตากแห้งโดยอาจจะมิได้เครื่องปรุงเช่น งาม่า ตะไคร้ ลงไป สามารถนำมาทอด ยำ หรือหนึ่ง รสชาติกรอบ หรือนำมารับประทานแบบสด ปัจจุบันนำมาจัดเป็นสินค้าโอท็อป สาหร่ายไท่ที่เชียงทองจะเป็นสาหร่ายไท่น้ำไหลที่มีความสะอาดไม่มีการปนเปื้อนของเม็ดทราย แม่น้ำโขง ไท่เป็นสาหร่ายน้ำจืดที่ให้โปรตีนสูง มีวิตามินและเกลือแร่สูงกว่า 18 ชนิด มีสารต้านมะเร็งและมีกากใยอาหารสูง

5. ประเพณีไท่ลื้อไท่ลื้อ ปัจจุบันเชียงของประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์จำนวน 9 กลุ่ม ได้แก่ ม้ง ลาวหู่ จีนฮ่อ อาข่า เมี่ยนหรือเฮ้า กามู ลื้อ ลัวะ และยวนหรือคนเมือง แต่กลุ่มชาติพันธุ์ที่ยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของตนเองอย่างเหนียวแน่นคือ “กลุ่มชาติพันธุ์ไท่ลื้อ” ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่ใช้ในการพูด การแต่งกาย ประเพณี ประเพณีที่น่าสนใจคือ เด็กหรือเฮวชนไท่ลื้อในเชียงของยังคงพูดภาษาไท่ลื้อ รวมถึงการแต่งกายด้วยชุดไท่ลื้อในวันที่มีงานสำคัญเช่น งานจุลกฐินไท่ลื้อ สิ่งที่ยังยั้งทำให้เด็กหรือเฮวชนไท่ลื้อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของความเป็นไท่ลื้อคือการถ่ายทอดเรื่องราวความเป็นมาของบรรพบุรุษตามสายสัมพันธ์ทางเครือญาติ ผ่านผ่านประเพณีที่ถูกรังสรรค์ขึ้นมาร่วมกัน จนเกิดเป็นความรู้สึกผูกพันในความเป็นชาติพันธุ์ไท่ลื้อที่คงคุณค่าแก่การรักษา ส่งผลให้กลุ่มชาติพันธุ์ไท่ลื้อมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นกว่ากลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในเชียงของ ทั้งในแง่ของภาษาไท่ลื้อที่ใช้สนทนากันทั้งนอกหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านศรี

ดอนชัย ภาษาไท่ลื้อจัดอยู่ในกลุ่มภาษาตระกูลไท (ไต) ด้านการแต่งกาย ชาวไท่ลื้อมีการแต่งกายที่โดดเด่นด้วยผ้าทอไท่ลื้อซึ่งมีลวดลายที่สวยงามและมีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่ง

เรียกว่า “ผ้าทอลายน้ำไหล” และประเพณีไทลื้อที่ผูกโยงกับความเชื่อดั้งเดิมเกี่ยวกับการนับถือผีไทลื้อและพระพุทธศาสนา ดังนั้น ประเพณีของชาวไทลื้อจึงสะท้อนผ่านพิธีกรรมทางเช่นไหว้ผีต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินชีวิตของตนครอบครัว รวมทั้งหมู่บ้าน เกิดความอยู่เย็นเป็นสุขและพืชผลอุดมสมบูรณ์ เมื่อศาสนาพุทธเข้ามา ก็ได้มีการปรับเข้าด้วยกันโดยไม่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมประเพณีเดิม สำหรับพิธีกรรมและงานประเพณีไทลื้อก็คือ พิธีเลี้ยงถวายเจ้าบ่อพญาคำ พิธีเลี้ยงผีฝ่าย พิธีสงเคราะห์เฮือน (บ้านหรือเรือน) การตานธรรมและงานจุลารัฐไทลื้อ การทำกิจการมโนแต่พิธีกรรมหรืองานประเพณีต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ได้รับความร่วมมือจากพี่น้องชาวไทลื้อเป็นอย่างดี ซึ่งแสดงถึงพลังความสามัคคีและตอกย้ำให้เห็นถึงความเข้มแข็งของความเป็นชาติพันธุ์ไทลื้อ นอกจากนี้งานสถาปัตยกรรมไทลื้อยังสามารถสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเพื่อสัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวไทลื้อได้ไม่น้อย ดังปรากฏให้เห็นจากลักษณะของบ้านเรือนทรงไทลื้อและโบสถ์ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมไทลื้อภายในวัดศรีดอนชัย

6. วัดพระแก้วและวัดหลวงไชยสถาน

เป็นจุดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญสำหรับผู้ที่มีความเชื่อความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและมีความปรารถนาทราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว พระธาตุที่สร้างขึ้นในวัดพระแก้วและวัดหลวงไชยสถาน

นั้น ตามเรื่องราวตำนาน “พระเจ้าเลียบโลก” เล่าสืบต่อกันมาว่า “ในครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าได้เสด็จสร้างน้ำบริเวณริมฝั่งโขง ปัจจุบันชาวบ้านเรียกสถานที่นั้นว่า “ผาช้างมูบ” และเสด็จประทับใต้ต้นขุ่น ขณะที่ชาวบ้านดำมิละ (ดำมิละคือชนเผ่าลาว) ทราบข่าวจึงพากันมาเข้าเฝ้า จากนั้นพระพุทธเจ้าได้มอบพระเกศาจำนวนสองเส้นแก่ชาวบ้านดำมิละพร้อมตรัสสั่งให้นำพระเกศาไปบรรจุแยกกัน โดยเชื่อว่า พระเกศาทั้งสองเส้นถูกแยกนำไปบรรจุไว้ในเจดีย์วัดพระแก้ว (เดิมชื่อวัดศรีบุญอิน) ซึ่งอยู่ด้านขวามือ และวัดหลวง (เดิมชื่อวัดไชยสถาน) ซึ่งอยู่ด้านซ้ายของพระพุทธเจ้า โดยวัดทั้งสองเมื่อวัดตำแหน่งบริเวณที่พระพุทธเจ้าประทับแล้วจะมีระยะทางเท่ากัน”

วัดพระแก้วยังมิงานปูนปั้นรูปเคารพที่มีอิทธิพลลักษณะเช่น พระพุทธรูปโบราณ รูปปั้นพญานาคมีเขา และธรรมมาศโบราณ ที่สำคัญคือประมาณปี พ.ศ. 2102 พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช เชื้อพระวงศ์แห่งกรุงล้าน

ช้างได้อันเชิญพระแก้วมรกต จากเมืองเชียงใหม่ไปนครหลวงพระบาง ซึ่งสันนิษฐานว่า น่าจะอันเชิญมาจากเมืองเชียงของและข้ามลำน้ำโขงโดยทางชลมารค ระหว่างนั้นอาจจะแวะค้างแรมโดยประดิษฐานบนฐานตึกซีในพระอุโบสถวัดพระแก้ว (วัดศรีบุญอิน) ช่วงระยะหนึ่ง ก่อนจะมีการอันเชิญไป

ประดิษฐ์ฐาน ณ หลวงพระบาง กรุงล้านช้าง เป็นเวลา 12 ปี ส่วนวัดหลวงไชยสถานก็มีพระมหาดั่งค้ายที่มีลักษณะแตกต่างจากที่มีการพบเห็นทั่วไป

7. ผ้าทอ “ลายน้ำไหล” ผ้าทอไท

ลือศรีดอนชัย เป็นผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นชื่อของหมู่บ้านศรีดอนชัย ซึ่งผลิตโดยกลุ่มสตรีทอผ้าศรีดอนชัย ความสวยงามของผ้าทอนั้นได้รับการทราบดีด้วยรางวัลมากมายและยังเป็นของฝากที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อกลับบ้านทุกครั้งเมื่อมาเยือนของ ความโดดเด่นของผ้าทอไทลือศรีดอนชัยกับผ้าทอไทลือพื้นที่อื่นคือ ผ้าทอไทลือศรีดอนชัยจะมีสีที่สดและใช้เทคนิคการทอแบบ “เกาะ

ลัวง” (Tapestry Weaving) , “ขิด” และ “จก” (Supplementary Weft) และเทคนิคการทอแบบพิเศษคือ “จก” ใน “เกาะลัวง” เป็นการทอด้วยเทคนิคผสมผสานระหว่าง “เกาะลัวง” กับ “จก” ทำให้ผ้าทอมีลวดลายแปลกตาเช่นการจากลายรูปช้าง ม้า เป็ด เป็นต้น

8. **น้ำโขง (น้ำอง)** แม่น้ำโขงที่ไหลผ่านอำเภอเชียงของนอกจากเป็นเส้นทางแบ่งเขตแดนอำเภอยุติพลระหว่างไทย-ลาว ยังเป็นแหล่งกำเนิดทางวัฒนธรรมและการค้าขายแดน ซึ่งสะท้อนผ่านวิถีชีวิตของชาวบ้านสองริมฝั่งโขงที่มีทั้งความเหมือนและหลากหลายตามบริบทของแต่ละพื้นที่ แม่น้ำโขงที่ไหลทอดผ่านเชียงของระยะทางยาวประมาณ 42 กิโลเมตร บนพื้นที่ประมาณ 800.46 ตารางกิโลเมตร เมื่อถูกผูกโยงกับวิถีชีวิตของคนสองริมฝั่งโขงจึงเป็นเสน่ห์ล้ำลึกสำหรับผู้ชื่นชอบในทัศนียภาพ ของธรรมชาติ ความ

หลากหลายทางชีวภาพของแม่น้ำโขง วิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของชุมชนที่ตั้งอยู่บนฐานของระบบนิเวศน์ข้างต้น

ชุมชนที่ตั้งอยู่สองฝั่งริมแม่น้ำโขงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลักคือ กลุ่มที่พึ่งพาแม่น้ำโขงในการดำรงชีวิต ทั้งการหาปลา การเก็บเกี่ยว การทำ เกษตรริมโขง และการวิ่งเรือรับจ้างข้ามฝั่งไทย - ลาว และนักท่องเที่ยวที่แวะ ด่องชมบรรยากาศแม่น้ำโขง และกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ประเด็นที่ น่าสนใจคือ ความหลากหลายของระบบนิเวศน์ในแม่น้ำโขงที่เป็นทั้งแหล่ง อาหาร แหล่งอาศัยและที่วางไข่ของปลาซึ่งจากการศึกษาวิจัยของ คณะ นักวิจัยชาวบ้านเชียงของ - เวียงแก่น พบพันธุ์ปลาในแม่น้ำโขง 96 ชนิด เป็นปลาธรรมชาติ 86 ชนิด และที่เหลือคือปลาต่างถิ่น มีพรรณพืชแม่น้ำโขง มากกว่า 65 ชนิด มีลวดปลาขนาดใหญ่ 11 แห่ง

๑. จุดชมวิถีธรรมชาติแม่น้ำสองสี (อิง พิง โขง) ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นในแม่น้ำโขงซึ่งสร้างความสนใจให้กับผู้ที่พบเห็นคือ การที่แม่น้ำอิง ที่มีสีน้ำตาลขุ่นและมีทิศทางการไหลจากทิศใต้ขึ้นทางทิศเหนือซึ่งโดยปกติ ของแม่น้ำทั่วไปจะไหลจากทางทิศเหนือลงทิศใต้ ไหลมาบรรจบลงสู่แม่น้ำ โขงที่มีสีใสมากกว่าบริเวณบ้านปากอิง ตำบลศรีดอนชัย ทำให้เกิดเป็นแม่น้ำสอง สีและสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงฤดูฝนคือ ช่วงเดือน มิถุนายน - กันยายน ของทุกปี ซึ่งเป็นภาพของปรากฏการณ์ที่สวยงาม ซึ่งเป็น ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นแห่งเดียวในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน

เส้นทางท่องเที่ยว

DAY 1

- จุดที่ 1 เกียวชมตลาดสดเชียงของ
- จุดที่ 2 นมัสการหลวงปู่เพชรที่วัดศรีดอนชัย
- จุดที่ 3 ชมวิถีบ้านหาดไคร้ ทำปลาปิ้งแห้งสำน้ำโขง
- จุดที่ 4 ไหว้พระวัดหลวงและวัดพระแก้ว

เชียงของ ในยุคของสงครามได้เกิดการอพยพและย้ายถิ่นจากการหนีสงคราม ทำให้เชียงของเต็มไปด้วยชาติพันธุ์ต่าง ๆ และเกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมตามมามีวิถีที่ต่างชาตินี้ก็อันเกิดมาจากวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับแม่น้ำโขงและวัฒนธรรมอันเฉพาะตัวของชาตินี้ในเชียงของซึ่งยังคงสะท้อนออกมาผ่านวิถีชีวิตความเชื่อ ความศรัทธาและการสืบทอดประเพณี

📍 ตลาดสด ท่ารถเชียงของเป็นวิถีชีวิตของชาวเชียงของที่ถ่ายทอดออกมาผ่านอาหารการกินและวัฒนธรรมด้านการจับจ่ายอาหารพื้นบ้านและอาหารตามฤดูกาลของท้องถิ่นไทและปลาแม่น้ำโขงเป็นอีกหนึ่งสินค้าที่แสดงให้เห็นถึงวิถีการทำมาหากิน

📍 วัดศรีดอนชัยเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลวงปู่เพชรพระคู่บ้านคู่เมืองของชาวเชียงของมาแต่โบราณ พระพุทธรูปปางมารวิชัยที่ขุดพบโดยชาวบ้านและได้อัญเชิญให้มาประดิษฐานที่วัดนี้ อีกทั้งยังสามารถหาชมภาพเก่าเมืองเชียงของได้ที่นี้

ชุมชนบ้านหาดไคร้

วิถีชาวบ้านริมแม่น้ำโขง เป็นทำจับปลาปึก มีพิธีบวงสรวงปลาปึกอันเป็นประเพณีเก่าแก่ที่ชุมชนมาช้านานทุก ๆ กลางเดือนเมษายน เพื่อเป็นการขออนุญาตให้หลวงโดยมีความเชื่อว่าปลาปึกเป็นปลาศักดิ์สิทธิ์มีเทพเจ้าคุ้มครอง

จากไถ่สำหรับน้ำจิตแห่งลำน้ำโขงเป็นอีกหนึ่งอาชีพของชาวเชียงของที่สร้างรายได้ถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจและเป็นอาหารประจำท้องถิ่นที่สามารถหาทานได้แค่ในฤดูจากไถ่เท่านั้นอีกทั้งไถ่เป็นอาหารของปลาปึกด้วยจึงทำให้ชุมชนบ้านหาดไคร้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยปลาปึกและสาหร่าย โดยไถ่จะมีลักษณะพิเศษที่ความยาวถึง 4-5 เมตรนักท่องเที่ยวน่าสามารถร่วมทริปจากไถ่ได้โดยติดต่อผ่านการท่องเที่ยวชุมชนบ้านหาดไคร้

วัดพระแก้ว

สักการะพระธาตุหลวงที่บรรจุพระเกศาของพระพุทธเจ้า
ตามตำนาน พระพุทธเจ้าเสียบโลกาและที่บรรจุไว้อีกแห่ง
เช่นกัน คือวัดพระแก้ว จากนั้นชมบรรยากาศ
ถนนริมน้ำโขงถัดเลยไปยังวัดพระแก้ว
เพื่อสักการะพระธาตุเพื่อความสิริมงคล

วัดหลวงไชยสถาน

DAY 2

- จุดที่ 5 เก็บชมตลาดเช้าเชิงของ
- จุดที่ 6 พิพิธภัณฑ์ลื้อลายคำ วิถีแห่งไทยลื้อ
- จุดที่ 7 ชุมบ้านไทยลื้อโบราณ
- จุดที่ 8 เก็บงานลูกาฐิน วัดท่าข้ามศรีดอนชัย

ตลาดเช้าเชิงของ สัมผัสบรรยากาศ
การซื้อขายสินค้า อาหารสด และชม
อาหารเช้าพื้นบ้านของเชิงของ
ตลาดเช้า ที่เริ่มวันใหม่กันแต่เช้ามีด
จับจ่ายซื้อของก่อนการทำงานและ
เป็นตลาดสดขายส่งพืชผักตามวิถี
แห่งชาวนบพท

พิพิธภัณฑ์ลื้อลายคำ

สถานที่จัดแสดงความเป็นมาของชาว
ไทยลื้อกับการอพยพย้ายถิ่นฐานและ
จัดแสดงศิลปปะการทอผ้าและการแต่ง
ตัวของชาวไทยลื้อในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็น
หนึ่งชาติพันธุ์ที่อพยพมาจากแคว้น
สิบสองปันนา และปัจจุบันยังคงมีการ
ถ่ายทอดให้คนรุ่นใหม่ได้ศึกษาเรียนรู้
รวมถึงศิลปปะบนสีนผ้าการสร้าง
ลวดลายบนผ้าทอไทยลื้อโบราณโดย
เฉพาะการทอผ้าลายน้ำไหลภูมิปัญญา
การทอผ้าของชาวไทยลื้อ

วัดท่าข้ามศรีดอนชัย

หมู่บ้านไทยลื้อโบราณที่แสดงถึงวิถีและการดำเนินชีวิตของชาวไทยลื้อในอดีตและในทุกวันนี้ในช่วงออกพรรษาชาวไทยลื้อยังคงไว้ซึ่งประเพณีจุดเทียนสัก่อนไฟให้เห็นความศรัทธาในพุทธศาสนาของชาวไทยลื้อชมการทอผ้าที่นำเรื่องราวทางพุทธศาสนา จาริตประเพณีถ่ายทอดผ่านสินค้าด้วยภูมิปัญญาที่ผสมผสานวัฒนธรรมลงไปอย่างลงตัว

Photo by Sangha

<https://www.facebook.com/singha.phunguo>

แผนที่เส้นทาง
ศรัทธาสองฝั่งโขง
อ.เชียงของ

ChiangKhong Style

โปรแกรม 2วัน 1 คืน

วันแรก

จุดที่ 1 สำนักสงฆ์เทพนิมิต

จุดที่ 2 ท่าเรือบั้ง

จุดที่ 3 วัดจอมแก้วมณีรัตน์

จุดที่ 4 วัดพระแก้ว

จุดที่ 5 วัดหลวง

จุดที่ 6 ผาถ่าน

จุดที่ 7 ปากอิง

จุดที่ 8 วัดพระธาตุแม่ย่าม่อน

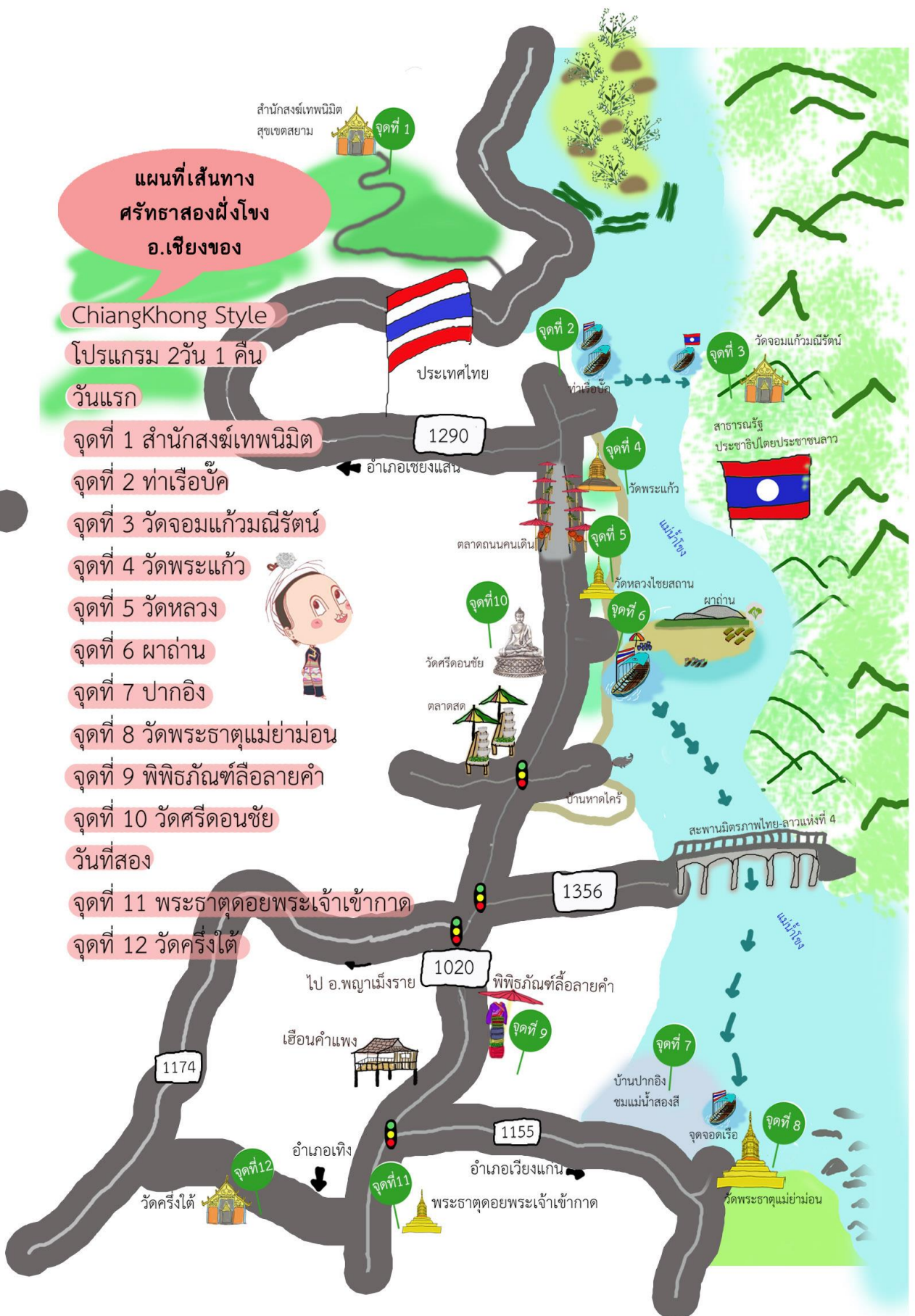
จุดที่ 9 พิพิธภัณฑ์ลือลายคำ

จุดที่ 10 วัดศรีดอนชัย

วันที่สอง

จุดที่ 11 พระธาตุดอยพระเจ้าเข้ากาด

จุดที่ 12 วัดศรีงใต้

DAY 1

จุดที่ 1 สำนักสงฆ์เทพนิมิต จุดที่ 2 ภูตเขตสยาม
จุดที่ 3 ท่าเรือปัก จุดที่ 4 วัดจอมแก้วมณีรัตนawangบ่อแก้ว
จุดที่ 5 วัดพระแก้ว จุดที่ 6 วัดหลวง จุดที่ 7 ฝายถ่าน จุดที่ 8 ปากอิง
จุดที่ 9 วัดพระธาตุแม่ย่าม่อน จุดที่ 10 ลือลายคำ จุดที่ 11 วัดศรีดอนชัย

เชิงของ เมืองชายแดนที่มีลำน้ำโขงเป็นเส้นกั้นดินแดนระหว่าง
ประเทศไทยและประเทศลาวแต่กว่าทั้งสองฝั่งโขงมีการค้าขาย
กันไปมาเป็นเวลาช้านานทำให้วิถีแห่งความศรัทธาในพุทธศาสนา
มีความคล้ายคลึงกันคงความเป็นพุทธศาสนิกชนที่มีวัฒนธรรม
และประเพณีใกล้เคียงกันและยังคงไปมาหาสู่กันใช้วิถีชีวิตที่
คล้ายกันและการสืบทอดประเพณีต่าง

สำนักสงฆ์เทพนิมิต ภูตเขตสยาม
จุดชมวิวลำน้ำโขง ที่มองเห็นส่วนโค้ง
ของแม่น้ำโขง เกาะ แก่ง ที่สวยงามใน
แม่น้ำโขงในช่วงเช้าตรู่จะเห็นทะเล
หมอกสีขาวสวยงามคลุมแม่น้ำโขง
และเทือกเขาอย่างสวยงาม

ท่าเรือปัก ใช้บริการเรือข้ามฟากไปยัง เมืองห้วยทราย
แขวงบ่อแก้ว ณ จุดผ่านแดนชั่วคราวระหว่างไทย - ลาว
เพื่อชมวิถีและพุทธาวัฒนธรรมฝั่งลาว ชมวิวริมฝั่งแม่น้ำโขง
มองเห็นทิวทัศน์ของเมืองห้วยทราย

วัดจอมแก้วมณีรัตน์ ห้วยทราย แขวงบ่อแก้วชมพระอุโบสถ
ขนาดใหญ่สร้างด้วยไม้สัก ศิลปะแบบไทยใหญ่ สันหลังโดยรอบของ
พระอุโบสถมีภาพเขียนสีน้ำมันลักษณะเป็นศิลปกรรมแบบลาว
มีสีสันที่สวยงามวัดแห่งนี้ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่
โดยพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เมื่อครั้งเสด็จมา
เยือนเมืองห้วยทรายนอกจากนี้บนยอดเขาใกล้เคียงยังมีป้อมการ
ป้อมเก่าของฝรั่งเศสที่ปัจจุบันใช้เป็นที่ตั้งของกองทัพรบาลลาว

วัดพระแก้ว เป็นวัดในตำนาน
ตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์ของเชียงของ
เป็นหนึ่งในตำนานพระพุทธรเจ้า
เลียบโลกแห่งแดนทมิฬ และเคย
เป็นที่ประดิษฐานชั่วคราวของ
พระแก้วมรกตก่อนอัญเชิญไปยัง
ประเทศลาว สำหรับพระแก้วมรกต
องค์ปัจจุบันเป็นองค์ที่แกะสลักหิน
จากแม่น้ำโขงที่มีสีเขียวดั่งมรกต
งดงาม อีกทั้งที่วัดยังมีพระสังกัจจาย
ที่เก่าแก่มาก

วัดหลวงไชยสถาน

อีกหนึ่งวัดในตำนานแห่งเมือง
ทมิฬกับเรื่องราวของตำนาน
พระพุทธรเจ้าเลียบโลกที่มีความ
สำคัญคู่บ้านคู่เมืองของชาว
เชียงของเป็นวัดที่ตั้งอยู่ริมน้ำโขง
มีทิวทัศน์ที่งดงามสามารถมอง
เห็นฝั่งลาวได้อย่างชัดเจน

บ้านปากอิง

เป็นจุดที่แม่น้ำโขงและ
แม่น้ำอิงมาบรรจบกัน
บางฤดูกาลสามารถชมแม่น้ำ
2 สี ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า
อิงพิงโขงเป็นอีกหนึ่ง
ไฮไลท์ของชาวเชียงของที่
หล่อเลี้ยงชุมชนริมน้ำอิง
มานาน

ท่าผาลาดาน

จุดขึ้นเรือเพื่อล่องน้ำโขง
ชมวิถีชีวิตของฝั่งโขง
ท่าผาลาดานเป็นลาน
กิจกรรมสำหรับชาว
เชียงของเหมาะแก่การ
เดินเล่นพักผ่อนชมวิว
และวิถีเกษตรริมน้ำโขง

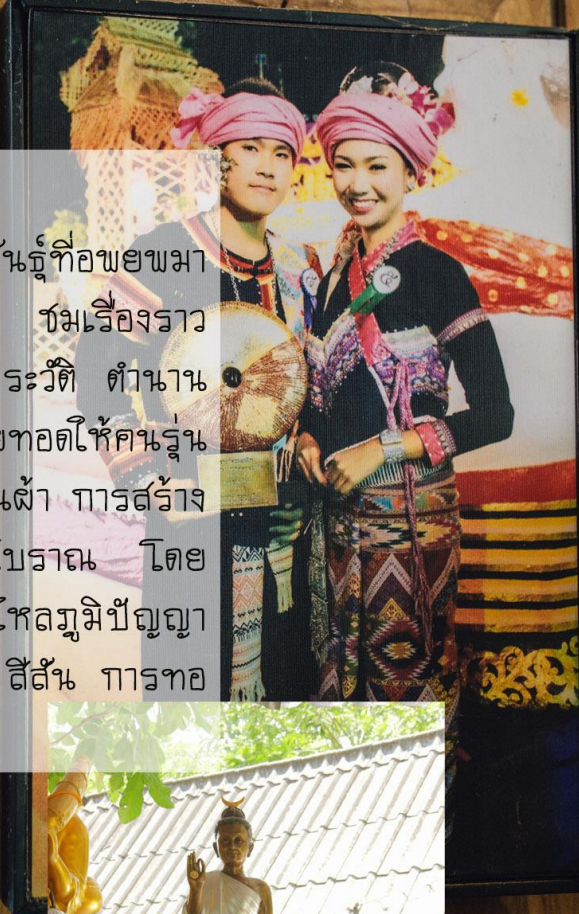

วัดพระธาตุแม่ฮ่มมอน

จุดจอดเรือเพื่อแวะสักการะ
พระธาตุแม่ฮ่มมอนผู้ปกปักรักษา
ชุมชนให้ปลอดภัย
จากพญานาคที่คุกคาม
ตามตำนานที่เมืองพญานาค
มีปากถ้ำอยู่บริเวณคู้ง
น้ำโขงแห่งนี้

พิพิธภัณฑ์ลือลายศ

ไทลื้อเป็นหนึ่งชาติพันธุ์ที่อพยพมาจากแคว้นสิบสองปันนา ชมเรื่องราวความเป็นมา เรื่องราวประวัติ ตำนาน และการทอผ้าที่ ถูกถ่ายทอดให้คนรุ่นใหม่ รวมถึงศิลปะบนผืนผ้า การสร้างลวดลายบนผ้าทอไทลื้อโบราณ โดยเฉพาะการทอผ้าลายน้ำไหลภูมิปัญญาการทอผ้าของชาวไทลื้อ สีล้วน การทอตำนานลื้อเขี้ยวของ

วัดศรีดอนชัย

การาบขอพรหลวงพ่อบุญพระคู่บ้านคู่เมืองเชียงใหม่ของที่ชาวบ้านบูตได้จากวัดร้างและทำการเสียดายเพื่อนำมาประดิษฐานยังวัดศรีดอนชัยเป็นพระคู่บ้านคู่เมืองอำเภอเมือง

รายชื่อผู้มีอุปการคุณ	
1. นาย...	2. นาย...
3. นาย...	4. นาย...
5. นาย...	6. นาย...
7. นาย...	8. นาย...
9. นาย...	10. นาย...
11. นาย...	12. นาย...
13. นาย...	14. นาย...
15. นาย...	16. นาย...
17. นาย...	18. นาย...
19. นาย...	20. นาย...
21. นาย...	22. นาย...
23. นาย...	24. นาย...
25. นาย...	26. นาย...
27. นาย...	28. นาย...
29. นาย...	30. นาย...
31. นาย...	32. นาย...
33. นาย...	34. นาย...
35. นาย...	36. นาย...
37. นาย...	38. นาย...
39. นาย...	40. นาย...
41. นาย...	42. นาย...
43. นาย...	44. นาย...
45. นาย...	46. นาย...
47. นาย...	48. นาย...
49. นาย...	50. นาย...
51. นาย...	52. นาย...
53. นาย...	54. นาย...
55. นาย...	56. นาย...
57. นาย...	58. นาย...
59. นาย...	60. นาย...
61. นาย...	62. นาย...
63. นาย...	64. นาย...
65. นาย...	66. นาย...
67. นาย...	68. นาย...
69. นาย...	70. นาย...
71. นาย...	72. นาย...
73. นาย...	74. นาย...
75. นาย...	76. นาย...
77. นาย...	78. นาย...
79. นาย...	80. นาย...
81. นาย...	82. นาย...
83. นาย...	84. นาย...
85. นาย...	86. นาย...
87. นาย...	88. นาย...
89. นาย...	90. นาย...
91. นาย...	92. นาย...
93. นาย...	94. นาย...
95. นาย...	96. นาย...
97. นาย...	98. นาย...
99. นาย...	100. นาย...

DAY 2

จุดที่ 11 พระธาตุตอຍพระเจ้าเข้าากาด

จุดที่ 12 วัดศรีงใต้

พระธาตุตอຍพระเจ้าเข้าากาด

อดีตเคยเป็นวัดร้าง นานเป็นเวลาหลายปี แต่มีพระพุทธรูปตลอดจนพระเครื่องอยู่ มากมายและมีเจ้าเมืองผู้ปกครองเมืองเชียงของสมัยนั้นได้ทราบข่าวนี้จึงได้เดินทางมาทาบข่าวฝรั่งเศษที่ มาค้าไม้สัก ได้พาทีมมาที่วัดร้างแห่งนี้

และได้ทำการขุดค้นเอาพระพุทธรูปขึ้นมาแล้วให้คนงานขนลงมายังวัดหลวงในปี พ.ศ. 2500 ชาวบ้านหลวงได้พากันขึ้นไปขุดค้นเพื่อหาพระพุทธรูปและของมีค่าต่างๆ ซึ่งสามารถขุดพบพระพุทธรูปหลายรูปแบบมากมายเก็บรวบรวมไว้กับพระธาตุให้เป็นที่เคารพสักการบูชาหมู่บ้านคูเมือง

วัดศรีงใต้

เป็นได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปีพ.ศ. 2518 และตามบันทึกของผู้นำคนในอดีตได้เริ่มก่อสร้างวัดเมื่อประมาณ พ.ศ. 2447 สมัยของเจ้าหลวงอินตะยศ เจ้าหลวงเมืองเชียงขององค์ที่ 7 มีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ เช่น หอไตรที่เป็นลักษณะเสาเดียวหาดูได้ยาก และยังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนเตรียมอุดมฯ ส่วนของราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อีกรั้งหมู่บ้านศรีงใต้ยังเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ สามารถเที่ยวชมการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติของหมู่บ้านได้

แผนที่เส้นทางประวัติศาสตร์
จากอัตลักษณ์เก่าสู่อัตลักษณ์ใหม่
อ.เจียงของ

1290

← อำเภอเชียงแสน

ChiangKhong Style

โปรแกรม 2 วัน 1 คืน

วันแรก

- จุดที่ 1
ท่าเรือบัก
- จุดที่ 2
วัดพระแก้ว
- วัดหลวง
- จุดที่ 3
ตลาดสด ถนนคนเดิน

วันที่สอง

- จุดที่ 4
ตลาดเช้า
- จุดที่ 5
วัดศรีดอนชัย
- จุดที่ 6
สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
- จุดที่ 7
พิพิธภัณฑ์ลือลายคำ

1020

อำเภอเทิง

ท่าเรือบัก

จุดที่ 1

จุดที่ 2

วัดพระแก้ว

จุดที่ 2

วัดหลวงไชยสถาน

ผาถ่าน

จุดที่ 4

ตลาดเช้า

จุดที่ 5

วัดศรีดอนชัย

ตลาดสด

จุดที่ 3

จุดที่ 6

สะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 4

ประเทศไทย

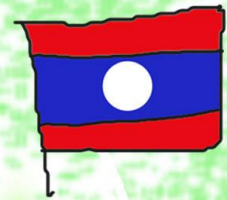
จุดที่ 7

พิพิธภัณฑ์ลือลายคำ

สาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว

แม่น้ำโขง

DAY 1

จุดที่ 1 ชมท่าเรือบัค ท่าเรือเมืองหน้าด่าน

จุดที่ 2 เทียวชมวัดพระแก้ว และวัดหลวงไชยสถาน

จุดที่ 3 ตลาดสด และถนนคนเดิน เชียงของ

เชียงของ

มนต์เสน่ห์ของชุมชนที่ถูกหล่อเลี้ยงด้วยลำน้ำโขงมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน จึงถูกเรียกว่าเป็นเมืองสี่ยุค จากยุคแห่งตำนานชุมชนท่ามิละที่เล่าขานผ่านเรื่องเล่าของตำนานพระพุทธรูปเจ้าสิบสองล้านและปู่ทวดที่บรรพบุรุษของชนน้าของผู้นำการสร้างบ้านสร้างเมืองจนเป็นหัวเมืองชั้นเอกและเมืองหน้าด่านสำคัญที่เต็มไปด้วยความหลากหลายของวัฒนธรรมและชนเผ่าที่อพยพในยุคสงครามทำให้เกิดการค้าขายแลกเปลี่ยนและเส้นทางทางการค้าจนมีสถานเป็นเมืองท่าหรือเมืองชายแดนจนปัจจุบันกลายเป็นเมืองแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจสำคัญที่เชื่อมโยงเส้นทางทางการค้ายังประเทศ

ประวัติศาสตร์
เมืองเชียงของ

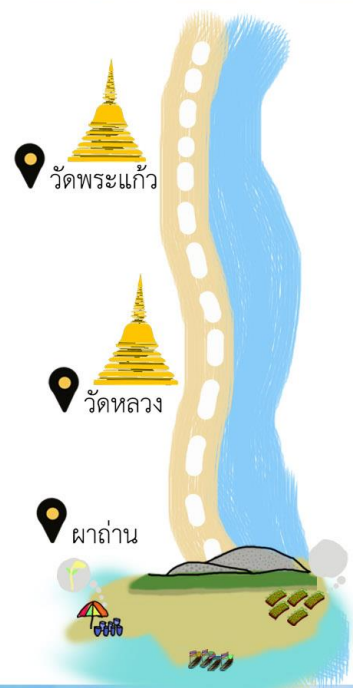
- เชียงของยุคตำนาน
- เชียงของยุคของการเป็นเมือง
- เชียงของยุคสงครามเย็น
- เชียงของยุคการพัฒนาเศรษฐกิจ

ในยุคหนึ่งตำนาน **ท่าเรือปัก** คืออดีตเมืองหน้าด่าน
ของเชียงของเมืองเสปียงอาหารและการค้าชายแดน
ระหว่างไทยและลาว ปัจจุบันเป็นจุดผ่านแดนชั่วคราว
ข้ามแม่น้ำโขงสู่ประเทศลาวเที่ยวชมแนววงบ่อแก้วสุด
เชื่อมต่อการเดินทาง ต่อไปยังเมืองอื่น เที่ยวชมตลาดสด
บ่อแก้ว วิถีชาวลาว

เที่ยววัดพระแก้วและวัดหลวงไชยสถาน

จากตำนานดินแดนตำมิละพระพุทธรูปเจ้าได้เสด็จ
สร้างน้ำบริเวณริมฝั่งโขงและได้มอบพระเกศา
จำนวนสองเส้นแก่ทายาทบ้านตำมิละพร้อมตรัสสั่ง
ให้นำพระเกศาไปบรรจุแยกกัน โดยเชื่อกันว่า
พระเกศาทั้งสองเส้นถูกแยกนำไปบรรจุในเจดีย์
วัดหลวง(เดิมชื่อวัดไชยสถาน)ซึ่งอยู่ด้านซ้าย
และเจดีย์วัดพระแก้ว(เดิมชื่อวัดศรีบุญยืน)ซึ่งอยู่
ด้านขวามือของพระพุทธรูปเจ้า

จุดชมวิวดำเนิน ทัศนียภาพริมแม่น้ำโขง
สายน้ำแห่งการเดินทางของปู่ย่า
ที่มายุคที่ท่าผ่านเป็นอัคราณ
อย่างหนึ่งคูเมืองเชียงของ จุดชมวิวดำเนิน
จึงเป็นลานกิจกรรมและจุด
ชมวิวดำเนินที่มองเห็นได้ในมุมกว้าง
และเป็นพื้นที่เกษตรของชุมชนริมน้ำ

ถนนคนเดินเชียงของ

กับบรรยากาศยามเย็นของเมือง
เชียงของที่น่าเดินคือถนนคนเดิน
หน้าวัดพระแก้วเหมาะแก่การเดิน
พักผ่อนหย่อนใจ ชุมชนชาวบ้าน
และร้านอาหารท้องถิ่นหลากหลาย
ชนิด จะมีวันพิเศษ คือวันเสาร์ที่จะ
ค้าขายด้วยพ่อค้าแม่ค้าต่างถิ่น

DAY 2

จุดที่ 4 ชมตลาดเช้าวิถีชุมชนเชียงของ

จุดที่ 5 เทียวชมวัดศรีดอนชัย

จุดที่ 6 ชมเรือนของชาวไทลื้อ ที่พิพิธภัณฑ์ลื้อลายคำ

จุดที่ 7 ชมสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ผ่านพรมแดนเชียงของ

เชียงของในยุคของการเป็นเมือง และยุคแห่งสงครามเย็น เกิดการอพยพเคลื่อนย้ายกลุ่มผู้คนที่อพยพหนีภัยสงครามเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่เมืองเชียงของทำให้เชียงของเต็มไปด้วยชาติพันธุ์ต่าง ๆ มากและมีการทำมาค้าขายกันอย่างคึกคัก

ตลาดเช้า

เป็นแหล่งที่แสดงความสมบูรณ์ของพืชพันธุ์และอาหารของเมืองเชียงของ มีการจับจ่ายกันอย่างคึกคักก่อนจะแยกย้ายกันออกไปทำงานทั้งแม่ค้าและคนจับจ่ายอีกทั้งเป็นตลาดขายส่งอาหารสด

วัดศรีดอนชัย สถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อเพชร พระพุทธรูปปางมารวิชัย(สิงห์หิ้ง) ๘มัยเชียงแสน พระศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาวเชียงของมาช้านาน

พิพิธภัณฑ์ ลือลายคำ

เรื่องราวของความเป็นชาติพันธุ์และถ่ายทอดออกมาผ่านสินค้า
หนึ่งในชาติพันธุ์ที่อพยพหนีภัยสงครามมาตั้งถิ่นฐานที่เมืองเชียงใหม่
และยังคงสืบสานศิลปวัฒนธรรมมาจนถึงปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์
เดินทางด้วยเครื่องตีและบรรยากาศที่รายล้อมพิพิธภัณฑ์ลือลายคำ
และเรื่องเล่าเรื่องราวของชุมชน

ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การ
ค้าขายเชียงใหม่จึงถูกจัดวางในมิติของการ
พัฒนาด้านเศรษฐกิจการค้าชายแดนและ
ปัจจุบันเชียงใหม่จึงอยู่ในยุคของการพัฒนา
เศรษฐกิจและสะพานแห่งมิตรภาพ - ไทยลาว
จึงกลายเป็นอัตลักษณ์ใหม่ของเมือง
เชียงใหม่ในปัจจุบัน

แผนที่เส้นทางภูมินิเวศ
อ.เชียงของ

ChiangKhong Style

โปรแกรม 2วัน 1 คืน

วันแรก

จุดที่ 1 คอนผีหลง

จุดที่ 2 ไร่แสงอรุณ

จุดที่ 3 ห้วยทรายมาน

จุดที่ 4 บ้านหาดไคร้

จุดที่ 5 ตลาดสด

วันที่สอง

จุดที่ 6 ผาถ่าน

จุดที่ 7 สะพานมิตรภาพ

จุดที่ 8 ปากแม่น้ำอิง

จุดที่ 9 แก่งผาได

อำเภอเทิง

อำเภอเวียงแก่น

หมู่บ้านชนเผ่า
และสวนผลไม้

จุดที่ 1

จุดที่ 2

จุดที่ 3

จุดชมวิวห้วยทรายมาน

1290

อำเภอเชียงแสน

ท่าเรือบั๊ก

วัดพระแก้ว

สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

จุดที่ 6

ตลาดถนนคนเดิน

วัดหลวงไชยสถาน

ผาถ่าน

วัดศรีดอนชัย

ตลาดสด

จุดที่ 5

ตลาดเช้า

ท่าปลาบึก

บ้านหาดไคร้

จุดที่ 4

บ้านหาดไคร้

จุดที่ 7

สะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 4

1356

1020

ประเทศไทย

จุดที่ 8

1155

บ้านปากอิง ชมแม่น้ำสองสี

จุดที่ 9

ผาได จุดสิ้นสุดเขตน้ำโขง
ของประเทศไทย

DAY 1

- จุดที่ 1 คอนสีหลง แห่ลงเรียนรู้ระบบนิเวศ
- จุดที่ 2 จุดชมวิวลำน้ำโขง ที่ไร่แสงอรุณ
- จุดที่ 3 จุดชมวิวลำน้ำโขงท่าทรายมา
- จุดที่ 4 บ้านหาดไคร้
- จุดที่ 5 ตลาดสดตอนเย็น

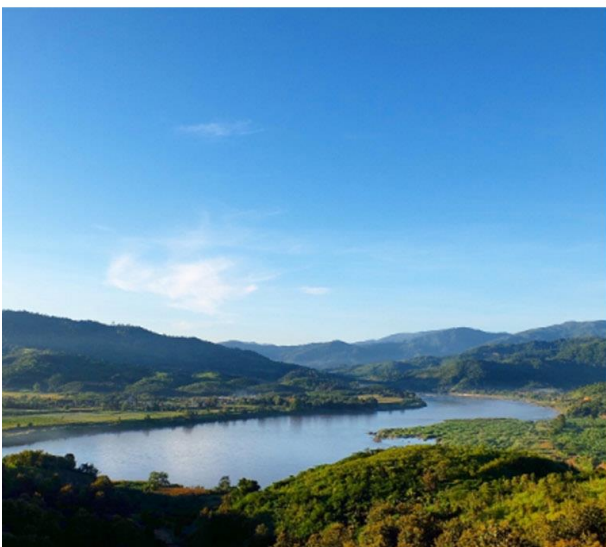
เชิงของ ด้วยลักษณะที่เป็นที่ราบลุ่มขนาดใหญ่ที่มีความชุ่มน้ำ ทำให้พื้นที่เหมาะแก่การเกษตร เชิงของจึงเปรียบเสมือนแหล่งผลิตอาหารและมีแม่น้ำโขงไหลผ่านจึงอุดมสมบูรณ์ ด้วยทรัพยากรทางการประมงด้วยโดยเฉพาะ ปลาปึก ปลาแม่น้ำโขงขนาดใหญ่ที่มีแห่จับปลาปึกอยู่ที่นี่รวมถึงมีความหลากหลายของระบบนิเวศ จึงมีพันธุ์พืชแม่น้ำโขงมากกว่า 65 ชนิด และเป็นที่โด่งดังคือ ไก่แม่น้ำโขงที่อยู่คู่จานอาหารของคนเชิงของมาช้านานจัดได้ว่าเป็นเมืองที่มีความมั่นคงทางอาหารที่เหมาะสมแก่การเกษตรกรรม การประมง การเดินทาง และการค้าขาย

คอนสีหลง เป็นแหล่งศึกษาระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตลำน้ำโขงด้วยลักษณะของธรรมชาติที่แถบนี้เต็มไปด้วยเกาะแก่งมากมายจึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำและสัตว์บกนานาชนิดถึงนกทำรังถิ่นและนกอพยพด้วยคอนสีหลง จึงเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องระบบนิเวศพันธุ์พืชน้ำ พันธุ์ปลา น้ำโขง ดูนก และยังเป็นแหล่งหา “ไก่” สำหรับล่าแม่น้ำโขงที่สร้างรายได้ให้กับชาวประมงเนื่องจากเป็นสำหรับล่าได้แก่ลำน้ำโขง

จุดชมวิวน้ำโขง ที่ไร่แสงอรุณพักเบรก
การเดินทางด้วยน้ำสไลม์ต้องตื่นสติจากไร่
และสไลม์ตามฤดูกาลชมวิวน้ำโขง
และทัศนียภาพฝั่งลาว ในอุทยานภูพานที่นี่มักเห็น
ชาวบ้านพายเรือหาปลาตามโขดหิน แก่ง หรือ
คอน ตามลำน้ำ

จุดชมวิวกว๊านทรายมา จุดชมวิวกัศนีภพ
2 ฝั่งโขง ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชเศรษฐกิจ
ซึ่งสามารถมองเห็นอ่าวน้ำโขงขนาดใหญ่
ระหว่างทางผ่านหมู่บ้านห้วยเม็ง หมู่บ้าน
เกษตรกรรม สองข้างสามารถหาซื้อผักและ
ผลไม้ตามฤดูกาลจากสวนชาวบ้านได้ และมีจุด
ชมวิวน้ำโขงตลอดเส้นทาง

ทำจับปลาปักที่บ้านหาดโคร์

จุดจับปลาปักของประเทศไต้หวันด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ได้น้ำโขงที่เหมาะสมแก่การวางไข่ของปลาปัก ทำให้ปลาปักมาวางไข่บริเวณนี้เป็นจำนวนมาก และจะมีการทำพิธีบวงสรวงผีหลวงเพื่อขอจับปลาปักจากลำน้ำโขง จึงมีประเพณีจับปลาปักในช่วงหลังสงกรานต์ ประมาณ 4-5 วัน

เที่ยวชมตลาดสดตอนเย็น หรือ ถนนคนเดินวันเสาร์
ชมสินค้าพื้นเมืองและพืชสวนรวมถึงอาหารท้องถิ่น

DAY 2

จุดที่ 6 จุดชมวิวน้ำตก

จุดที่ 7 สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

จุดที่ 3 บ้านปากอิงชมแม่น้ำสองสี

จุดที่ 4 แก่งผาได

จุดชมวิวน้ำตก

ชมวิวเมืองเชียงใหม่และวิถีแห่งสายน้ำ
วิถีเกษตรริมน้ำโขงที่แสดงให้ ความ
สมบูรณ์ของระบบนิเวศการพึ่งพาอาศัยน้ำ
ในเกษตรกรรม และทัศนียภาพฝั่งลาว

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ด่านพรมแดนสำหรับการเดินทางและค้าขายสู่
ประเทศเพื่อนบ้าน เชียงของเป็นศูนย์กลางทางการค้า
มาตั้งแต่อดีตเนื่องจากความสมบูรณ์ของทรัพยากร
ธรรมชาติและลักษณะภูมิประเทศที่เหมาะสมแก่การเดินทางค้า
ขายระหว่างประเทศ

บ้านปากอิง การเจ отка้นของลำน้ำโขงและแม่น้ำอิง และมีลักษณะเป็นแก้มลิงสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ยามหน้าแล้ง ได้จึงเป็นหนึ่งปัจจัยที่ทำให้การเกษตรที่นี่อุดมสมบูรณ์ และเกษตรริมโขง

แก่งสาโต

จุดสิ้นสุดของแม่น้ำโขงในแดนไทย
ชวนชิมเมนูปลาเนื้ออ่อน ปลาหน้าโขง
เป็นเมนูที่ต้องชิมที่สาโต

